

умножава го, говори Богъ. „Мое есть сребро, и мое есть злато“ (а). Сичкото богатство е Божіе, и коикѣто иматъ богатство, не са наричатъ Господари на него, но строители и наредители на дарованното имъ отъ Бога богатство, за да го нареждатъ споредъ Божественната заповѣдь, каквото говори апостолъ Петаръ: „Каждо ꙗкоже прѣмъ дарованіе междѣ себе сіе слагаше, ꙗко добріи строители е различныя благодати Божїа“ (а) Който прочее иждивлява (изхарчва) своето богатство само за своите си похоти, сирѣчь само за свѣтовны и тѣлесны работы, а не и за дѣшевны, той обижда и Бога и сиромасыте, Бога обижда, защото мѣ похищава властѣта на богатството. А сиромаша обижда, защото го лишава отъ естественната храна, която е дадена общо за синца ны. Долженствѣваме прочее да милѣваме сиромасыте. Перво заради Божїата заповѣдь, дето казва Богъ: азъ съмъ Господарь на богатството, второ заради заплатата която обѣща да ни даде.

На страшный съдъ грѣшните челоѣцы наймного за тока ще вѣдатъ осѣдени, кога съдни Богъ на своя си престолъ да ги съди: на немилостивыте ще рече: „Гладенъ вѣхъ не ма нахранихте, жеденъ вѣхъ не ма напоихте, голъ вѣхъ не ма облекохте, босъ вѣхъ не ма обѣхте и проч. идете ѿ мене

(а) Ангелъ гл. ѳ.